

Mál nr. 235/2016**M
og****vátryggingafélagið V v/ lausafjártryggingar og innbústryggingar.****Ágreiningur um bótaskyldu vegna innbrots í lagerhúsnæði.****Gögn.**

Málskot, móttækið 19.7.2016, ásamt fylgigögnum.

Bréf V, dags. 5.8.2016, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

Á tímabilinu frá kl. 8 að morgni fimmtudags 18. febrúar 2016 til kl. 11 að morgni laugardags 20. sama mánaðar var brotist inn í húsnæði sem M hafði til umráða á jarðhæð að Grensásvegi í Reykjavík, en húsnæðið notaði hann bæði sem íverustað og geymslu fyrir vörur sem hann hugðist selja gegn endurgjaldi. Á þeirri hlið húsnæðisins sem snýr út í port eru tveir opnanlegir gluggar, hvor 85x36 cm að stærð og er neðri brún þeirra í 218 cm hæð frá jörðu. Segir í lögregluskýrslu að búið hafi verið að rífa stormjárn laust í öðru opnanlega faginu og líklega farið þar inn í húsnæðið en undir opnanlega faginu var búið að koma fyrir sorpgámi sem hafði verið komið þarna fyrir um einum eða tveimur mánuðum áður vegna annarrar starfsemi í húsinu. Þar sem engin loftræsting hafi verið í húsnæðinu hafi þurft að skilja opnanlegu fögin eftir opin með smá rifu og hafi það alltaf verið þannig.

Hefur M krafist bóta vegna þess sem stolið var úr lausafjártryggingu og innbústryggingu sinni hjá V, sölgleraugum fyrir allt að 1.800.000 krónur, svo og fimm ára gömlu hljóðboxi („sounddock“) af Bose gerð, en ekki er vitað um verðmæti þess. V hefur hafnað bótaskyldu með vísan til þess að innbrotið megi rekja til brots á varúðarreglu í vátryggingarskilmálum.

Álit.

Í lausafjártryggingu þeirri sem M hefur í gildi hjá V er í gr. 24.1 að finna varúðarreglu sem segir að vátryggður skuli sjá til þess að húseign þar sem vátryggt lausafé er staðsett sé alltaf læst og öllum gluggum lokað og þeir kræktir aftur þegar enginn er í húseigninni. Efnislega samhljóða varúðarreglu er að finna í innbústryggingu þeirri sem M kveðst hafa hjá V. Samkvæmt 26. gr. laga nr. 30/2004 um vátryggingarsamninga getur vátryggingafélag ekki borið fyrir sig varúðarreglu eins og hér um ræðir ef ekki er við vátryggðan að sakast eða sök hans er óveruleg eða það að vátryggingaratburður hefur orðið verður ekki rakið til brota hans. Þótt félagið geti samkvæmt lagagrein þessari borið fyrir sig að varúðarreglum hafi ekki verið fylgt má samt leggja á það ábyrgð að hluta með hliðsjón af því hvers konar varúðarreglu var ekki sinnt, sök vátryggðs, hvernig vátryggingaratburð bar að og atvikum að öðru leyti.

Af gögnum málsins má vera ljóst að brotist var inn í húsnæðið þar sem gluggi var skilinn eftir opinn. Með því var brotin varúðarregla sem að framan greinir. Varúðarregla sem þessi hefur mikla þýðingu til að afstýra hættu á innbroti. Þegar til þessa er litið og húsnæðið var mannlaust í rúma tvo sólarhringa þar sem gluggi var opinn á þeirri hlið hússins sem snéri inn í port og tiltölulega auðvelt að komast inn um gluggann verður að líta svo á að sök vátryggðs sé nokkur og því sé rétt að skerða bætur til hans að hluta. Eftir atvikum öllum þykir rétt að skerða bætur um 2/3 hluta og hann eigi því rétt á bótum að 1/3 hluta.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum að 1/3 úr lausafjártryggingu og innbústryggingu hjá V.

Reykjavík, 19. ágúst 2016.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.